

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **Ing. A. H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2005, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalované proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 11. 2005, č. j. 42 Cad 219/2005 - 9,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) rozhodnutím ze dne 10. 8. 2005, č. X, přiznala žalobci od 19. 2. 2005 plný invalidní důchod ve výši 9687 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), v níž především nesouhlasil se zápočtem doby pojištění.

Krajský soud nařídil ve věci na 7. 11. 2005 jednání, v jehož průběhu žalobce mj. uvedl, že v návaznosti na poučení ze stěžovatelčiny strany vidí svoji žalobu jako zbytečnou, bere ji proto zpět a žádá soud, aby přezkumné řízení skončil zastavením. Krajský soud usnesením blíže označeném v záhlaví, které vyhlásil v průběhu jednání, rozhodl takto: „Řízení se zastavuje, nikomu se nepřiznává náhrada procesních nákladů. Protože se obě strany poté vzdaly opravných prostředků, doručuje se jim oběma právě vyhlášené usnesení formou stejnopisu tohoto protokolu a věc je tím uzavřena.“ V protokolu o jednání soud dále uvedl, že usnesení bylo veřejně vyhlášeno, včetně odůvodnění a zákonného poučení. Oba účastníci na písemné vyhotovení protokolu o jednání svým podpisem stvrdili jeho převzetí, soud jej dále opatřil podpisem soudce, doložkou právní moci a kulatým razítkem.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, a to z důvodu právní jistoty a důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka nesouhlasí s formou usnesení, kterou soud vyhotovil a doručil oběma stranám, neboť se jedná pouze o doklad, který má náležitosti protokolu o jednání. Byť je tento protokol opatřen kulatým razítkem a podpisem soudce,

nelze jej považovat za písemné vyhotovení usnesení, jímž se řízení končí. Stěžovatelka dále odkazuje na § 55 s. ř. s. a konstatuje, že v daném případě došlo k ukončení řízení a krajský soud proto měl vyhotovit písemnou podobu vyhlášeného usnesení. Vzhledem k nesprávnému postupu soudu stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení a novému rozhodnutí.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejdříve posoudil význam vyjádření obou stran zaznamenaného v protokolu, podle něhož se obě strany po vyhlášení usnesení vzdaly opravných prostředků. Podle jeho názoru nelze z tohoto zápisu dovozovat nepřipustnost kasační stížnosti. Soudní řád správní v části III. hlavě III. upravující opravné prostředky ve správním soudnictví nepřipouští možnost se práva na podání kasační stížnosti vzdát. Takovou možnost ve vztahu k mimořádným opravným prostředkům nezná ani subsidiárně použitelný občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb., v platném znění). Kasační stížností lze přitom napadnout pravomocné rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 odst. 1 s. ř. s.), jedná se tedy o mimořádný opravný prostředek. Oproti tomu trestní řád (§ 250) a občanský soudní řád (§ 207) možnost vzdát se odvolání (tedy řádného opravného prostředku proti nepravomocným rozhodnutím) v uvedených ustanoveních výslovně stanoví. Kasační stížnost je proto přípustná.

Podle § 55 odst. 3 s. ř. s. se písemné vyhotovení usnesení, kromě jiného, doručuje účastníkům a osobám na řízení zúčastněným jen tehdy, končí-li se jím řízení. Podle odst. 5 téhož ustanovení pak o usnesení platí přiměřeně ustanovení o rozsudku, což v daném případě znamená, že usnesení o zastavení řízení může nabýt právní moci až jeho doručením.

Podle § 54 odst. 2 s. ř. s., který platí i pro usnesení, rozsudek musí být písemně vyhotoven, musí obsahovat označení soudu, jména všech soudců, kteří ve věci rozhodli, označení účastníků, jejich zástupců, projednávané věci, výrok, odůvodnění, poučení o opravném prostředku a den a místo vyhlášení. Rozsudek podepisuje předseda senátu, a nemůže-li tak učinit, jiný člen senátu.

Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že soudní řád správní stanoví pro soud povinnost písemně vyhotovit rozhodnutí. Soud, koná-li jednání ve věci, v protokolu o něm (mj.) zaznamená, že bylo vyhlášeno usnesení, jímž se řízení končí, účastníkům je však následně povinen doručit též jeho písemné vyhotovení se všemi náležitostmi podle § 54 odst. 2 s. ř. s. Nelze tak slučovat protokol o jednání, jehož součástí je mj. záznam o vyhlášení usnesení, a písemné vyhotovení tohoto usnesení.

Krajský soud však účastníkům doručil kopii protokolu o jednání, kterou vydával za písemné vyhotovení usnesení. Přestože krajský soud vyznačil doložku právní moci usnesení na protokol o jednání, nenabýlo napadené usnesení dosud právní moci, protože jeho písemné vyhotovení se všemi náležitostmi nebylo doručeno účastníkům, ačkoli se jím řízení končilo. Jelikož bylo kasační stížností napadeno nepravomocné usnesení krajského soudu, byla tato kasační stížnost podána předčasně, a proto ji Nejvyšší správní soud musel v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu